

MANIFEST 8 M 2019 DE DONES NO ESTÀNDARDS

Benvolgudes companyes,

El manifest que llegirem a continuació no és un manifest per posar en evidència les discriminacions que vivim o per a demanar res. El nostre feminisme, encarnat visiblement en els nostres cossos anormals, no va néixer per a aportar diversitat o diferència al feminisme oficial. El nostre moviment va néixer fa ja gairebé 25 anys per a fer sentir la nostra veu en l'àmbit públic. I tenim moltes coses a dir:

- Nosaltres, les dones no estàndards, hem tingut i continuarem tenint una vida plena i digne. Plena perquè no ens centrem en les dificultats que els altres imaginem de nosaltres, no ens encallem en la por que el nostre cos pot generar i que és l'exemple oposat del que el sistema heteropatriarcal demanda. Ans al contrari, fem servir aquest imaginari per a apropar-nos, a aquell que ens mira en la distància, astorat, potser encuriós morbosament i ho fem de forma seductora per a trasgiversar la situació i provocar-li un somriure.
- Nosaltres, les dones no estàndards, hem treballat i continuem treballant en el mercat laboral. Fins fa ben poc, hi accedíem sense quotes, ara, amb unes quotes que esperem no hagin de trigar massa temps en desaparèixer.
- Algunes de nosaltres també generem llocs de treball. I volem donar especialment les gràcies a les dones migrades perquè són qui normalment s'ocupen dels serveis de l'assistència personal.
- Nosaltres, gaudim de la sexualitat, amb o sense afecte. Molts i moltes pensen que amb menys plaer, però deixeu-nos esclarir que algunes de les seqüeles que ens ha deixat allò que ens fa anormals, no sempre és una reducció del plaer. Per exemple, en el cas de les dones amb poliomielitis, tenen una sensibilitat fins a dues vegades superior al d'una dona normal en les zones paralitzades.
- Nosaltres, hem estat i continuem sent mares. Mares i àvies. Generadores de vida, però també cuidadores. Cuidadores dels pares, mares i àvies i avis de les nostres famílies, ja que en el passat érem les que ens quedàvem tancades a casa.
- Nosaltres, no volem ser integrades en cap societat. Nosaltres no som persones vulnerables. Nosaltres som dones que apostem per mesclar-nos amb el popurri social i intercanviar. I si algú ens segrega, llavors sí, esdevenim dones vulnerades, que no vulnerables. Nosaltres tenim la llibertat d'anar a una manifestació i no haver d'anar a un espai separat, segregat. Nosaltres també som dones.
- El nostre feminisme, en conjunt, és encarnat, públic, seductor, orgullós, constructiu i digne de no estar més als marges. Som aquí avui per a exclamar clar i ras: no haguéssim pogut sobreviure si ens haguéssim apartat de la societat que ens marginava. Hem hagut de pactar, apropar-nos al qui ens separava i recórrer a l'enginy, tot desenvolupant estratègies per a promoure un canvi de mentalitat que ajudi a la societat a progressar, a viure amb menys por amb la ment oberta, menys drames i amb més alegria i reconciliació.
- VISCA ELS FEMINISMES!!!!